

[Lis Groes.]

regulering, et middel, England altså kunne have benyttet sig af. Jeg kan være helt enig med den højtærede minister i, at udviklingen her i landet gør det lidet sandsynligt, at vi skulle få brug for sådanne indgreb — vor meget betydelige valutareserve vil bl. a. virke som en stødpude — men vi kommer vel ikke uden om, at disse rigoristiske indgreb fra et afgørende EFTA-land må få et lille land som Danmark, hvis hele økonomiske situation er nøje forbundet med udenrigshandelen, til at overveje spørgsmålet meget nøje, inden vi på nationalt plan slipper beføjelser til indgreb, der er tilladelige inden for EFTA.

Vi kender alle den ugunstige udvikling, vor handelsbalance er underkastet i indeværende år; vi ved også, at en række af de faktorer, der har medført denne udvikling, er af kortsigtet karakter. Det gælder således den store import af korn og foderstoffer, som dette års høst skulle kunne mindske, ligesom skibsleverancer har ligget særlig lavt i år. Men vi ved også, at der stadig findes spærrebomme for vor landbrugseksport; vi ved, at vi på dette område nærmest må vente voksende vanskeligheder på grund af de strandede planer for det store europæiske marked. Og vi ved, at Englandseksporten af industrivarer nu vil få betydelige vanskeligheder, samtidig med at engelske eksportsubsidier vil give England større konkurrenceevne på andre markeder.

Den højtærede handelsminister kendte ikke Englands skridt, da dette lovforslag blev fremsat, og jeg vil da gerne spørge, om den seneste udvikling, der umuligt kan undgå at vække bekymring, giver anledning til ændringer i det foreliggende lovforslag.

Den danske indstilling er helt klar. Vi ønsker fortsat liberalisering ikke alene inden for industrien, men også inden for landbrugssektoren. De hårde realiteter er imidlertid, at landbrugseksportens vanskeligheder næppe er dalende, og at industrieksporten derfor stilles over for meget store krav til fortsat fremgang. Impørende resultater er allerede nået; vort problem bliver at fastholde fremgangslinjen.

Jeg skal ikke her foregribe den markedsdebat, vi snart skal have i det høje ting,

men det er umuligt at tage stilling til dette lovforslag uden samtidig at beskæftige sig med de økonomiske realiteter, der betinger valutaudviklingen og derfor må være afgørende for dette lovforslags udformning. Det er af stor betydning for os at have det rette instrument at gribe ind med, såfremt vanskelighederne viser sig. Skal vi i en sådan situation først til at skabe instrumentet, kan megen tid blive spildt. Jeg vil dog gerne udtale ønsket om, at det vil være muligt fortsat at videreføre frigivelseslinjen inden for vor udenrigshandel såvel mod øst som mod vest og inden for såvel industri som landbrug.

Jeg er enig med den højtærede minister i, at der både er sket en forenkling og en ajourføring af den efterhånden temmelig sammenflikkede valutlov. Jeg kan også være enig i, at det ikke skulle være nødvendigt fortsat at have årligt tilbagevendende debatter omkring denne lov. Er der problemer, vil det være muligt at drøfte dem i det folketingsudvalg på 17 medlemmer, der ifølge lovforslagets § 13 fortsat skal følge de mere betydelige foranstaltninger, som gennemføres i medfør af lovens bestemmelser. Skulle man i dette udvalg mene, at loven til sin tid bliver utidssvarende, vil forslag om revision altid kunne fremsættes, såfremt ministeren ikke selv skulle tage initiativ dertil.

Med disse bemærkninger vil jeg tilsige mit partis hurtige og velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.

Guldberg: Ja, jeg må indlede med at sige, at venstre er enig i, at man ikke kan undvære at have en hjemmel i den danske lovgivning, som gør det muligt — selv om man principielt er tilhænger af en afvikling af importreguleringerne — i visse tilfælde at lade nogle reguleringer blive stående, og vi er stort set enige også i det forsøg på beskrivelse af eksempler, som er givet i fremsættelsen.

Vi er imidlertid noget betænkelige ved den ændring, der kommer frem i definitionen af, hvad man kan beholde, og dér skal man jo huske, at det samtidig er definitionen af, hvad man, som det er sagt i § 3, stk. 2, kan genindføre, ganske vist som midlertidige foranstaltninger — hvad det betyder, vil jeg gerne komme tilbage til; men vi er jo